

حسین حقانی

خدا و عقل

این مقاله ترجمه و تلخیص کتابی است بنام «الله والعقل»، این کتاب که چهار مرتبه در بیروت بچاپ رسیده در ۹۵ صفحه بزبان عربی نگارش یافته است. این کتاب نفیس بقلم توانای دانشمند معظم جناب آقا محمدجواد معنی و تیس محکمه شرعی بیروت در سال ۱۹۵۹ میلادی پر شده تحریر درآمده و غرض اصلی نویسنده از این نگارش، جواب دادن بنوشههای مسموم کننده نویسنده جوان مصری بنام «محمود مصطفی» میباشد. محمود مصطفی در کتاب خود «الله والانسان» که آنرا در سال ۱۹۵۷ میلادی در مصر انتشار داده است بمقتضای فکر محدود و مادی خود آفرید گار جهان را انکار کرده است در این مقاله مطالب زیر را مطالعه می فرمائید :

«راه خداشناسی - بمختص هر علم و رشته ای باید مراجعه کرد
- پس خدار اکی خلق کرده ! آیا طبیعت خالق موجودات است !
آیا ایمان بخدا مخلوق فکر آدمی است ! - آیا آفرید گار جهان
مکانی دارد ! - آیا خداوند قابل روئیت است !»

راه خداشناسی :

این حقیقت مسلم است که تمام صور تهائی که از موجودات مادی و غیر مادی بوسیله الهام، تخيّل، تقليد، نقل از کسی یا استنتاجات عقلی و یا تجربه شخصی و مشاهدات حسی در ذهن انسان نتش می بندد، مطابق واقع نبوده و بعضی از آنها حقیقت داشته و برخی از قبیل اوهام و

خيالات بی اساس میباشد و از این جهت نمیتوان ادعا کرد که تمام تصورات ذهنی ما از جمله حقایق هستند و یا از قبیل اوهام و خیالات واهم میباشد.

ودراینکه چه نوع از تصورات ذهنی ماقرئیت داشته مطابق با واقع است میان دانشمندان موردا اختلاف است؛ دانشمندان مادی که منکر عالم ماده طبیعتی میباشند و یگانه راه شناسائی حقایق جهان را حواس پنجگانه و یا تجریب و آزمایش میدانند صور تهاهی را که از طریق غیر حس و تجریب در ذهن حاصل شده اند، از قبیل اوهام و خرافات میدانند.

در اینجا ذکر این نکته لازم است که اگر میزان وجه حقایق را در خارج، این بدانیم که هر چه ماحصل میکنیم وجود خارجی دارد و هر چه را که ماحصل نمیکنیم از جمله اوهام و خیالات است لازم است که حتی بحواس ظاهری نیز که مادیها آن را تنبیه راه شناسائی حقایق میدانند اطمینانی نداشته باشیم زیرا: **اولاً** حواس مانیز بتصدیق خود دانشمندان مادی دچار اشتباهات کثیری میشود پس از کجا میتوان حقایق را از خیالات و اشتباهات تمیز داد؟

ثانیاً ادراکات حواس مانسبت بحالات مختلف افراد، مختلف بوده، محدود بحدودی میباشد، بعضی از افراد با حواس خود در که حقیقتی نائل می‌آیند و برخی های نمیتوانند آن حقیقت را با حواس محدود خود در کنند چنانکه این شیوه عقیده داشت: «کوچکترین خط، خط منحنی است و نور در خط منحنی سیر می‌نماید» ولی تجریبات و مطالعات بعدی دانشمندان ثابت کرد که کوچکترین خط، خط مستقیم بوده، نور در امتداد خط مستقیم سیر می‌نماید.

با این وصف آیا صحیح است بگوییم که آن حقیقت را چون بعضی از افراد آن را در کنکده، وجود ندارد و یا آن که در کشیده صورت خیالی بوده و حواس دور کننده دچار اشتباه شده است؟

ثالثاً تجریب و مشاهده و آزمایش با اینکه از طرق کشف حقایق بشمار میروند ولی دایره شناسائی حقایق بوسیله آنها محدود میباشد و فقط در موارد خاصی جریان دارد. از آنچه گفته شد بخوبی روشن میگردد که طریق طالعه حقایق عالم منحصر بحواس پنجگانه و تجریب و آزمایش نبوده بلکه عقل نیز در روشن ساختن حقایق واستنتاجات علمی طریق مؤثری بوده و یگانه راه حل مشکلات و شناسائی مسائل مربوط به عالم غیر مادی عقل میباشد.

از این و شناسائی آفریدگار جهان و خالق موجودات تنها بوسیله عقل امکان پذیر است و تجریب و آزمایش در موجودات عالم مادی و کشف اسرار آنها بسانان این قدرت را میدهد که بوسیله تعلق در آنها بی موجودی پرسد که صاحب اراده و قدرت و حیات... است.

بمختصص هر علم ورشته‌ای باید مراجعت کرد

در اثر تحقیقات بی‌گیر علماء و دانشمندان در عصر حاضر دائرة علوم و صنایع توسعه پیدا کرده و روزگاری از شکفت‌های جهان آفرینش برای بشر آشکار گردیده، و حتی هر مسئله ازیک علمی نیز خود بمنزله علم مستقل شده است؛ از این و تسلط یافتد بر جمیع مسائل تمام علوم بسیار مشکل بلکه ممکن شود گفت غیره ممکن شده است.

با این وصف آیا صحیح است که از دانشمندی که متخصص در علمی از علوم یا مسئله‌ای از یک علم است و فکر و فعالیتش دائمآ در اطراف آن علم یا آن مسئله متوجه است انتظار آنرا داشته باشیم درسایر علوم که اطلاعات عمیقی در آنها نداشته اظهار نظر قطعی کند؟!

وهمین اظهار نظرهای غیروارد، در مسائل علمی و سیاسی و اقتصادی و دینی است که نابسامانیهای فوق العاده را در شئون مختلف اجتماع مایجاد کرده و موجب اختلافات دامنه داری شده است. از این جهت صحیح نیست افرادی که اطلاعاتی در مسائل مر بوط به عالم ماوراء طبیعت ندارند و یا اطلاعات ناقصی در امور دینی دارند، در مسائل دینی و عقیده‌ای اظهار نظر عجولانه کنند.

وظیفه این نوع افراد این است که سؤالات و مشکلات دینی خود را از اشخاص صلاحیت دار و متخصص در علوم اسلامی پرسند و هیچ وقت بخود این حق را ندهند که بمجرد اینکه مسئله دینی را با اظهار علم بگمان خود مخالف دیدند منکر آن شوند و یا کسانی که فقط چند کتاب دینی را مطالعه کرددند و یا مطالب گنج و مبهومی را از دیگران شنیدند، در نفع واثبات مسائل دینی رأی موافق و مخالف بدھند.

اشکالات

مطالعه و تحقیق در اسرار موجودات و حالات مختلف و دقایق و عجایب شکفت‌انگیز آنها هر عاقلی را متوجه می‌کند که در ماوراه این عالم موجودی عالم، قادر؛ مربی و مدرس وجود دارد که تمام موجودات را اول خلق کرده است.

خداآن نیز در قرآن مجید خود در اکثر آیات آن در مقام اثبات وجود و عظمت خود شیخستان راه حقیقت را بسطاله در اسرار کون و دقیق و تفکر در عجایب موجودات دعوت فرموده و پیامبر انظام را برای هدایت و راهنمائی مردم روی زمین و تأمین سعادت ابدی آنها و شناسائی خدای جهان بسوی بشر فرستاده است.

ولی بعضی از افراد مجادل که تحت تأثیر تمايلات نفسانی و مشاهدات ابتدائی و عادات

مستمر و تقلید از پداران و خویشان و دوستان خود قرار گرفته‌اند، در وجود موجودی عالم و قادر و حی بوسوسه افتاده و یاد را تطبیق آن راه خطا پیموده‌اند. اینک در زیر باوهای چند که مانع توجه آنها بخالق جهان شده است اشاره می‌کنیم:

۱ - پس خدار اکی خلق کرده؟!

برخی از معاندین در مقام نهی وجود باری تعالی توهم کودکانه‌ای کرده می‌گویند: اگر خدا خالق تمام موجودات باشد پس خدار اکی خلق کرده؟! این سؤال از اینجا ناشی شده است که آنها خیال می‌کنند برای هر موجودی در سلسله موجودات موجودی غیر از خودش لازمه است و نمی‌شود در عالم وجود، وجود دی فرض کرد که وجود او از خودش باشد و احتیاجی بموجودی نداشته باشد.

درج اب این توهم بی اساس باید گفت: خدائی که نظام دقیق عالم آفینش را باوضع اعجاب آمیزی ایجاد کرده، احتیاجی بموجود خالقی ندارد یعنی وجود او ذاتی او بوده و از خودش می‌باشد، و اگر فرض کنیم وجود او نیز ذاتی نبوده و احتیاج با فریننده دیگری دارد، در اینصورت لازمی آید در عالم وجود اساساً وجودی تحقق پیدا نکند زیرا وجودی که موجود دیگری آنرا ایجاد می‌کند وجودش از خودش نبوده و آنرا از موجود دیگری گرفته است که جنبه علیت بر آن دارد؛ و کلام را در این موجود ساق منقول کرده می‌گوئیم که وجود او نیز بنا بر فرض کلام؛ از خودش نبوده لابد علمی دارد و بدینترتیب در میان تمام موجودات اگر موجود بالذاتی وجود نداشته باشد که سرچشمۀ هستی موجودات باشد هیچ موجودی در عالم آفرینش وجود پیدا نمی‌کرد.

آیا طبیعت خالق موجودات است؟!

بعضی از منکرین خالق جهان می‌گویند که طبیعت را خالقی قدم نیست و در جواب این سؤال: پس طبیعت را کی خلق کرده؟ می‌گویند: طبیعت در ذات خود شامل علی است که آنرا خلق کرده و علی خارج از وجود خود ندارد.

از این خیال‌واهی چند طریق جواب میدهیم:

- ۱ - طبیعت بی‌شعور، و بدون عقل و بدون حس و تدبیر چگونه می‌تواند این نظام شکفت‌انگیز را که حکایت از یک خالق دانا، مرید و مدرس می‌کند خلق کند؟!
- ۲ - این حقیقت در اثر تحقیقات دامنه‌دار علماء طبیعی ثابت شده که اجسام مادی در ائر عوامل داخلی و خارجی دستخوش تغییرات مختلفی گشته‌وار زن و طول و عرض و عمق آنها

کاسته میگردد ، همین تحقیقات بطلان این توهمی اساس را ثابت می کند ذیرا اگر وجود برای طبیعت متغیر ، ذاتی بوده و خالق خودوسایر موجودات جهان آفرینش باشد ، دیگر ممکن نیست که زوال و یا تبییر و تبدیلی در آن راه باید ، از اینجهت است که فلاسفه گفته اند : « هر موجودی که وجودش از خودش باشد تغییر پذیر نیست » .

۲ - چگونه ممکن است طبیعت خالق خودش باشد حالیکه انسان بانیروی علم و وسائل محیر العقول کنوی تاحدودی بر قوای طبیعت مسلط شده است ؟ آیا صحیح است که انسان مسلط بر آفریدگار جهان بوده و بر آن حاکمیت داشته باشد ؟

آیا ایمان بخدمات خلوق فکر آدمی است ؟ !

یکی دیگر از مخنان سست کسانیکه خالق عالم را منکر هستند این است که وجود آفریدگار عالم تصوری بیش نبوده و غیر از پندار و خیال صرف ، چیز دیگری نیست . آری پندار آدمی است که خالقی با چنین صفاتی ایجاد میکنند حالیکه ماوراء عالم خیال و ذهن ، در عالم خارج موجودی عالم ، قادر و مرید و مد ر و خالق وجود ندارد ! آنها میگویند :

عقیده بوجود خدای یگانه و مبد . که معتقدین بآن ادعا میکنند تکمیل شده عقاید بی اساس پیشینیان است که خورشید و آتش و درخت و بالاخره فرشتگان و ارواح را مظہر کامل خدای جهانی دانستند و پرسش آنها می پرداختند و امام روز علم پیشرفت پیدا کرده و بشر بر قوای طبیعت مسلط شده وضعف و سیستی جای خود را بقوت و تحقیق داده است و در اثر تحقیقات علماء روشن شده است که در عالم مادی هر پدیده مادی علت مادی لازم دارد و از این نظر وجود خدای نامرئی و عالم و قادر و مدیر ، از روی علم و دانش تأیید نمی گردد !

در جواب این توهم باید گفت : این توهم نیز پنداری بیش نیست ، ذیرا حوادث مادی مخلول یک سلسله عامل و اسباب قریب و بعيد است که پشت سر هم در عالم آفرینش تحقق پیدا می کند و می توان در اثر تحقیقات و مطالعات ، بعضی از آنها را با عامل و اسباب مادی توجیه نمود .

علماء مادی که بنی ار تحری به مشاهده و حس بهیچ طریق مطالعه ای اعتمادی ندارند از توجیه بسیاری از حوادث مادی عاجزند . چنانکه علم ثابت کرده است که رشد و نمود رختان از مواد غذائی موجود در زمین است و همچنین ثابت شده است که قوه واستعداد موجود در زمین برای پرورش دادن گیاهان از اشعة تابناک خورشید سرچشمه می گیرد .

در مقابل این معلومات بشری خیلی از حقایق و سوءالات وجود دارد که علم هنوز پرده از روی اسرار آنها بر نداشته است . مثلا این آثار اعجاب آمیز خورشید از چیست ؟ آیا از ماده اولیه

کتابهای تازه

در این بخش کتابهای جدید انتشاری که از طرف مؤلفین یا اذارین
بکتابخانه مکتب اسلام معرفی می‌شوند بدون آنکه اظهار نظر و بحث و انتقادی
درباره آنها بعمل آید. کتابها بترتیب وصول معرفی شده و اسم مؤلف یا منظر جسم
بدون هیچگونه عنوان و لقبی ذکر خواهد شد.

رسید کتابهایی که از طرف دوستان و خوانندگان محترم بکتابخانه ارسال
می‌شود، مستقیماً بخود آنها ارسال می‌گردد.

(1) (Das heilige Buch des Islam) DER KORAN : آلمان با مقدمه ای از Dr. L. W. Winter ، جیبی ۵۰۶ صفحه (ترجمه قرآن بزرگ آلمانی ، با توضیحاتی مختصر در پاورپوینت) .

(1) با اینکه در این فصل از اظهار نظر درباره کتابها خودداری می‌کنیم ، ولی ضروری است توضیح دهیم این ترجمه قرآن که بشماره ۵۲۱ و ۵۲۲ انتشارات گلدنمن چاپ شده ، طبق اظهار نظر مطلعین دارای اشتباهاتی است شاید بهترین ترجمه‌های قرآن مجید بزرگ آلمانی ترجمه مکس هنینگ Max Hennig می‌باشد.

۱. پیدا شده ؟ اگر گفته شود از ماده اولیه پیدا شده باز سؤال می‌کنیم: ماده اولیه چیست ؟ آیا اتر است یا چیز دیگر ؟ آیا اتر نیز نوعی از ماده است یا چیز دیگری است ؟ اتر نیز حقیقتی است از حقایق که بتوان تمام موجودات متنوع را با آن تعلیل نمود یانه ؟ بفرض اینکه حقیقت داشته باشد می‌گوئیم خود اتر از کجا پیدا شده و چگونه وجود پیدا کرده و کی او را ایجاد نموده است، زنده است یا بیجان ؟

علماء مادی از جواب دادن باین سؤالات عاجزند زیرا در تحقیق این گونه مسائل و سیله‌ای غیر از طریق حس و مشاهده ندارند و بدینهی است که حس و مشاهده که طریق تحقیق پدیده‌های طبیعی می‌باشد در تحقیق مسائل عقلی غیر مادی سودی ندارد ولی میدان بحث در این گونه مسائل برای الهیون و علمائی که تکیه بر عقل و حکم عقل نیز دارند وسیع بوده و فقط وظیفه آنها است که در این امور اظهار نظر کنند .